

HET VERGETEN KIND TALKS 2021

**NOG MEER
BLIJE KINDEREN**

dankzij Hotel
Heppie Veluwe

Juvat Westendorp:

**Ik wil kwetsbare
kinderen in hun
kracht zetten**

**EVI OVER OPGROEIEN
IN SOCIAAL ISOLEMENT**

VOORWOORD HET VERGETEN KIND TALKS

Lieve lezers,

mijn naam is Milan en ik zit bij The Unforgettables; de jongerenraad van Het Vergeten Kind. Ik zit daarin met nog dertig jongeren die weten hoe het is om het thuis moeilijk te hebben of om zelfs uit huis te worden geplaatst. Door onze verhalen te delen, komen wij op voor alle kwetsbare kinderen die na ons zijn gekomen. Want dat zijn er nog steeds te veel.

Voor jullie ligt Het Vergeten Kind Talks; het blad dat een kijkje geeft in de werkzaamheden van onze stichting. En ik mocht dit voorwoord te schrijven! Dus op de eerste plaats: fijn dat je er bent en dat je Het Vergeten Kind steunt. In dit magazine lees je verschillende artikelen; bijvoorbeeld over het nieuwe Hotel Heppie, over hoe belangrijk onze vrijwilligers zijn, over waarom Natasja Froger en Juvat Westendorp onze ambassadeurs zijn, maar je leest ook veel over het thema waar Het Vergeten Kind dit jaar voor zal strijden: het sociaal isolement van kwetsbare kinderen.

Dat het nodig is om hier aandacht aan te besteden, weet ik uit eigen ervaring. Ik heb het thuis vroeger moeilijk gehad; zo moeilijk, dat ik moest verhuizen naar een leefgroep. Veel kinderen die zich thuis niet fijn of veilig voelen, komen in een isolement terecht. Ze weten niet waar ze naartoe kunnen met hun problemen, worden onzeker en voelen zich alleen. Als je

daarna ook nog eens in de jeugdzorg terecht komt, waarin je veel verschillende hulpverleners krijgt, wordt het meestal niet beter. Je bent uit de situatie, maar de muur die je om je heen hebt gebouwd, die blijft. En de eenzaamheid wordt groter.

Gelukkig had ik twee tantes die af en toe met me naar de dierentuin of een pretpark gingen. Of we deden spelletjes en gingen samen koken. Kleine momentjes of hele dagen waarin ik gewoon kind kon zijn. Dat heeft me ontzettend geholpen. Helaas heeft niet elk kind dat en daar moet iets aan gebeuren. Met onze campagne zetten we dit probleem op de kaart.

En jij kunt meehelpen! Om te beginnen met het lezen van dit blad, waar nog veel meer verhalen in staan die je zullen raken, ontroeren en misschien wel aanzetten tot actie. Jij kunt de lieve tante zijn die een kwetsbaar kind helpt, de judoleraar die vraagt hoe het is, of de buurman die een schouderklopje geeft. Want zeg nou zelf: niet één kind in ons land zou toch alleen mogen zijn?

Veel leesplezier,
Milan

3 VOORWOORD Unforgettable Milan

6 INTERVIEW ambassadeur Juvat Westendorp

8 DOORBREEK het sociale isolement

12 HET VERHAAL van Evi

14 HET VERHAAL van Sandra en Dalyshia

16 HET VERGETEN KIND Nieuws

18 HOTEL HEPPIE Veluwe

22 INTERVIEW Natasja Froger

24 VRIJWILLIGER in de spotlight

26 STEUN uit de zakelijke hoek

29 DONATEUR Talks

30 OP BEZOEK BIJ Unforgettable Tamika

32 KINDERACTIVITEITEN in coronatijd

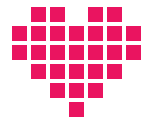
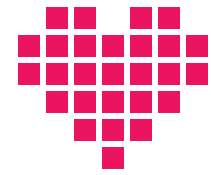
35 ANDERE MANIEREN om te helpen

36 JOUW BIJDRAGE wordt goed besteed

37 NALATEN

38 PERIODIEK schenken

39 COLOFON

IK WIL KWETSBARE KINDEREN IN HUN KRACHT ZETTEN

Acteur, presentator en choreograaf Juvat Westendorp is inmiddels al vijf jaar ambassadeur van Het Vergeten Kind. Het liefste gaat hij in gesprek met de kinderen waar we ons voor inzetten; hij maakt ze aan het lachen, luistert oprecht en zet ze in hun kracht. Maar Juvat is ook een ambassadeur met ambitie: “Ik hoop dat we met Het Vergeten Kind zoveel weten te bereiken dat we eigenlijk niet meer nodig zijn.”

Waarom ben je ambassadeur geworden?

“Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik iets voor kinderen kon betekenen. Daarom ben ik ook een dansschool begonnen. Tegen de kids op mijn school zeg ik altijd: ‘Geloof in jezelf, jongens’. Maar niet elk kind kán in zichzelf geloven. De kwetsbare kinderen waar Het Vergeten Kind zich voor inzet, staan soms wel 10-0 achter door wat ze hebben meegemaakt. Als je in een opvang woont, krijg je niet dezelfde kansen als wanneer je in een warm gezin opgroeit. Als je thuissituatie onveilig is, heb je wel andere dingen aan je kop dan je talent te laten groeien. Maar ook die kinderen verdienen het om in zichzelf te geloven, om zich te ontplooiën en uiteindelijk te genieten van wat het leven te bieden heeft. Daarom ben ik ambassadeur geworden; om een lach op hun gezichten te toveren en ze in hun kracht te zetten.”

Wat maakt Het Vergeten Kind bijzonder?

“Ik vind Het Vergeten Kind een bijzondere stichting, omdat we ons via twee routes inzetten voor de ‘vergeten’ kinderen. Enerzijds organiseren we elk jaar superveel dingen waardoor de kids even hun zorgen vergeten; denk aan een dagje weg met de Zomertour of aan een Heppie Vakantie. Ik ga trouwens graag mee naar een pretpark! ‘Waar willen jullie heen?’ roep ik dan. Als ze in de wildwaterbaan willen, ren ik met ze mee. Als ze tikkertje willen spelen, doe ik dat. Alles om ze even uit hun zorgelijke realiteit te halen en ze een ongedwongen, gezellige dag te bezorgen. Aan de andere kant proberen we de positie van kwetsbare kinderen in ons land structureel te verbeteren. Elk jaar voeren we campagne op een belangrijk thema, zoals ‘Stop het doorverhuizen van uit huis geplaatste kinderen’. We maken dan zoveel mogelijk herrie; zodat de media en de politiek niet om ons heen kunnen. Wat dat betreft zijn we een

beetje een rebelse stichting, maar dat is alleen maar goed: wil je echt wat veranderen, dan moet je de straat op en blijvend druk zetten op beleidsmakers.”

Je bent vaak aanwezig op de trainingdagen van The Unforgettables. Daar is de cover van dit blad ook gefotografeerd. Waarom vindt je deze jongerenraad zo belangrijk?

“Juist omdat we het jeugdzorgstelsel écht willen veranderen, moeten we de kinderen en jongeren aan het woord laten die zelf ervaren wat er misgaat. Dat zijn The Unforgettables: dertig jonge, stoere ervaringsdeskundigen die hun verhaal durven delen. Het mooie vind ik dat de raad zo’n gemêleerd gezelschap is. Zo zie je maar dat dit soort problemen overal voorkomen; in elke cultuur en in elke sociale laag. Ondanks alle verschillen zijn de jongeren er echt voor elkaar: op zo’n trainingsweekend zie je zoveel liefde, steun en respect naar elkaar toe. Ik ben alleen maar blij dat ik daarbij mag zijn en mijn steentje kan bijdragen. Ik vind het belangrijk dat ze weten dat ik er echt voor ze ben. Niet een keertje, nee gedurende het hele driejarige Unforgettable-programma ben ik er voor ze. We chillen, kletsen, ik geef een knuffel als het nodig is. Dat is ook waar ik zelf gelukkig van word: ik zie wat een stom grapje uithaalt of wat een luisterend oor teweeg kan brengen. Ze groeien ervan.”

Welk verhaal dat je de afgelopen jaren hoorde, maakte indruk op je?

“In de zomer van 2019 waren we met de Zomertour in de Efteling en daar sprak ik met een moeder en haar twee zoons. In het gezin waren er problemen, met name op financieel gebied. De moeder kreeg tranen in haar ogen toen ze vertelde hoe trots ze was op haar oudste zoon. Hij was 14 jaar, had net een bijbaantje en van het kleine beetje wat hij verdiende, spaarde hij. Maar hij spaarde niet voor een nieuwe fiets of een scooter voor als hij 16 zou worden. Nee; hij gebruikte zijn spaargeld om voor het hele gezin ijsjes te kopen. Als de ijscoman door de straat reed, rende hij naar beneden en kocht hij de ijsjes die mama zich niet kon veroorloven. Dat is natuurlijk heel mooi, maar voor de moeder ook heel erg verdrietig. Het maakte me enorm dankbaar dat we hen met de stichting een mooie dag in de Efteling konden bezorgen.”

Wat hoop je nog te bereiken met Het Vergeten Kind?

“Ik hoop dat we met Het Vergeten Kind kunnen zorgen voor grote en structurele veranderingen in de jeugdhulpverlening. Dat we het systeem zo kunnen inrichten dat kinderen worden gezien en gehoord, dat ze minder hoeven te verhuizen en dat ze vaste hulpverleners hebben. En natuurlijk hoop ik stiekem dat het ooit zover komt dat we onszelf overbodig hebben gemaakt; dat elk kind een fijne en warme thuishaven heeft en we niet meer nodig zijn.”

ONZE WERELD IS HEEL ERG KLEIN

Duizenden kinderen in Nederland groeien op in gezinnen waar veel problemen zijn. Hun ouders kunnen niet goed voor hen zorgen en buiten het gezin is er vaak niemand die zich echt om hen bekommert. Geen buurman of buurvrouw, familielid, leraar of sportcoach die hen opvangt en waarbij ze écht terecht kunnen. De schaamte voor hun thuissituatie houdt hen tegen om vriendjes uit te nodigen om thuis te komen spelen. Steeds meer raken deze kinderen in een sociaal isolement.

Wanneer zit een kind in een sociaal isolement?

Iedereen voelt zich weleens alleen. Dat is een vervelend gevoel, maar gaat meestal snel weer voorbij: je gaat even een ommetje lopen en komt de buurvrouw tegen, of appt een vriend. Kinderen in een sociaal isolement hebben structureel te weinig mensen in hun omgeving en voelen zich fundamenteel alleen. Ze hebben geen mensen met wie ze kunnen praten over hun zorgen of bij wie ze juist even afleiding kunnen zoeken. “Ik mag mijn oom en tante niet, ze doen best wel gemeen. Ze zeggen dingen die niet horen. Ze zeggen dat mijn moeder vies is.” Dat vertelt Amber van 18 jaar. Als kind leefde Amber in een sociaal isolement. Het gemis van steun en positieve aandacht brengt de ontwikkeling van kinderen als Amber in gevaar. Zeker als er thuis veel problemen zijn.

“Vaak begint het met de ouders. Als zij geïsoleerd zijn, zijn de kinderen dat vaak ook.”

- hulpverlener Geertje

In Nederland groeien 100.000 kinderen op in gezinnen met meervoudige, complexe problemen. Het gezin heeft bijvoorbeeld schulden, ouders hebben (psychische) problemen, er zijn familieruzies of kinderen hebben gedragsproblemen. Als die factoren samenkomen, ontstaat er heel vaak een sociaal isolement. Een sportclub is bijvoorbeeld niet te betalen en ouders leggen moeilijk contact op het schoolplein. De kring

van mensen rond het hele gezin is daardoor klein. Vaak vinden kinderen het zelf ook moeilijk om vrienden te maken. Ze durven niemand mee naar huis te nemen, omdat ze merken dat er raar naar hun ouders gekeken wordt in de buurt, of dat andere ouders van hen schrikken.

“Ik spreek nu af en toe wat oud-klasgenoten. Heel veel van die ouders begrepen mijn moeder niet en daarom mochten kinderen niet met mij spelen. Als kind ben je daar de dupe van. Nu zeggen sommigen ‘we hadden je misschien wat vaker mee moeten nemen!’”

- Emily (19 jaar)

Onderzoek: Achter de voordeur bij geïsoleerde gezinnen

Wat doet een sociaal isolement met kinderen en hun ouders? De afgelopen maanden hebben de onderzoekers van Het Vergeten Kind een-op-eeninterviews gevoerd met 38 geïsoleerde jongeren en 35 ouders. Daarbij stelden we 154 hulpverleners vragen over hoe zij kinderen proberen te helpen. De resultaten brengen we naar buiten in de Week van Het Vergeten Kind. De verhalen in dit stuk komen al uit dat onderzoek.

JE WILT NIEMAND BELASTEN MET JOUW VERHALEN OP DAT MOMENT

- Rosa (18 jaar)

De impact van sociaal isolement

De effecten van een sociaal isolement zijn voor kinderen heftig. Ze voelen zich alleen, anders en buitengesloten. Ze hebben het gevoel dat niemand hen ziet, of dat ze er niet toe doen. Uit onderzoek weten we dan ook dat een sociaal isolement vaak samengaat met:

- weinig zelfvertrouwen, een laag zelfbeeld
- nare gevoelens, zoals angst, depressieve klachten, somberheid
- zelfbeschadiging en soms zelfs suïcideneigingen

“Voordat ik in dit gezinshuis zat, zat ik eigenlijk alleen maar achter de computer. Ik durfde niet naar school of naar buiten. De enige plek waar ik soms heen ging, was mijn oma. Daardoor voelde ik me heel alleen.”

- Levy (14 jaar)

Uit onderzoek blijkt ook dat een sociaal isolement een risicofactor is voor huiselijk geweld. Kindermishandeling of verwaarlozing komen zeker niet in elk geïsoleerd gezin voor, maar relatief wel vaak. Deze gezinnen hebben weinig mensen om zich heen die ze om hulp kunnen vragen, waardoor de situatie thuis niet beter wordt. Kinderen schamen zich ook vaak voor hun situatie thuis en durven hun problemen niet te delen. Dat maakt hen dubbel alleen.

“Iedereen wist dat het met mijn broer niet goed ging, dat daar problematiek was, maar niemand wist echt wat voor invloed dat op het gezin had en hoe zwaar het was.”

- Mylena (21 jaar)

Zo wordt het isolement een vicieuze cirkel. Door wat er thuis allemaal gebeurt, zien kinderen er misschien anders uit, of reageren ze anders dan andere kinderen. Ze worden sneller boos of juist heel stil. Klasgenootjes, voetbaltrainers, leraren of burensnappen dat niet en daardoor raken kinderen nog meer geïsoleerd en buitengesloten.

Zeker voor kinderen uit onze doelgroep is dat heftig. Juist zij hebben iemand nodig bij wie ze hun verhaal kwijt kunnen. Ze hebben veel meegemaakt. Onderzoekers zijn het erover eens dat steun uit de omgeving het verschil kan maken. Het maakt dat kinderen met tegenslag om kunnen gaan en zich ondanks moeilijkheden toch positief en gezond kunnen ontwikkelen. Tegenovergesteld kan sociaal isolement ervoor zorgen dat negatieve effecten van het opgroeien met problemen langer blijven of verergeren.

Jij kunt helpen

De gevolgen van sociaal isolement zijn groot, maar aan de oplossing kan iedereen bijdragen. Ook jij kan iets betekenen!

Je kan er bijvoorbeeld voor zorgen dat een kind zich minder schuldig voelt of schaamt, door niet te oordelen of op z'n minst je oordeel uit te stellen als je iets gekk ziet. Stel vragen en wees oprecht nieuwsgierig. Zie je dat een kind of gezin buiten de groep valt, nodig ze dan juist uit en sluit hen niet buiten. Hulpverlener Arie vertelt: “Alle kleine beetjes helpen, dus als je maar iets kunt doen op dit vlak, betekent dat de wereld voor het kind.”

“Het is juist fijn als mensen nieuwsgierig zijn. Ik vind het fijn als mensen naar me toe komen en zeggen: ‘Yo, hoe zit dit? Wat deed je daar op de leefgroep?’”

- Indy (17 jaar)

Op veel momenten in het dagelijks leven kom je kinderen tegen – bij je in de buurt, op het schoolplein, in de supermarkt. Daar kun je even contact maken. Het contact hoeft niet structureel te zijn. Een vriendelijk gezicht, vragen hoe het gaat, een schouderklopje of een kaartje kan al een hele steun zijn en echt bijzonder voelen voor iemand die dat niet gewend is.

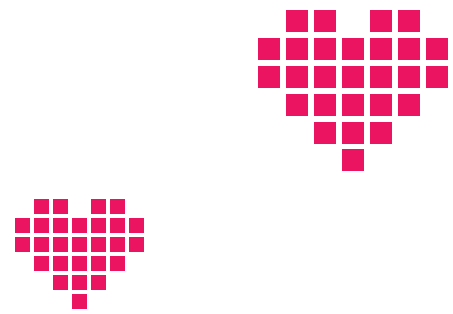
En wie weet, lukt het je om voor één kind of één gezin echt die belangrijke ander te zijn: een steunpilaar waar een kind altijd bij terecht kan. Het mooiste is het als dit spontaan ontstaat, in de vorm van een vriendschap of mentorschap dat vanzelf zo

groeit. Vind je dat lastig, dan zijn er initiatieven genoeg waarbij je je kan aanmelden en ook echt van betekenis kan zijn. Denk aan een maatjesproject of een buurtinitiatief. Met de juiste ondersteuning van volwassenen komen kinderen uit hun sociaal isolement en ervaren ze dat ze erbij horen. Samen kunnen we zorgen voor een inclusieve maatschappij waarin alle kinderen gezien en gehoord worden en mee kunnen doen.

De Week van Het Vergeten Kind 2021

Sinds 2014 voeren we tijdens de Week van Het Vergeten Kind – van 29 januari tot en met 4 februari – campagne rondom een urgent thema in de jeugdzorg. Dit jaar staat de campagne in het teken van welke impact een sociaal isolement heeft op kwetsbare kinderen. Lees op hetvergetenkind.nl meer over de campagne en hoe wij samen deze kinderen kunnen helpen.

De namen van de jongeren en hulpverleners in dit stuk zijn gefingeerd om hun privacy te bewaren. Hun verhalen zijn echt en komen uit het onderzoek dat Het Vergeten Kind heeft uitgevoerd.

HET MEEST EENZAAM WAS IK TOEN IK WERD BUITENGESLOTEN

Evi (17) zit in de jongerenraad van Het Vergeten Kind; ze weet dus hoe het is om op te groeien in een moeilijke thuissituatie. Op haar negende is Evi twee jaar uit huis geplaatst. Als klein kind ervaarde ze al wat een sociaal isolement betekent. “Ik voelde me verdrietig, eenzaam en klapte helemaal dicht.”

“Ik ben opgegroeid in een klein dorpje en zat op een reguliere school. Daar heb ik het lange tijd moeilijk gehad. Ik had concentratieproblemen en ik had het gevoel dat er niet werd gekeken naar wie ik was en wat ik nodig had. Dat kon ook eigenlijk niet: ik zat in een combinatieklas van dertig kinderen, er was gewoon geen tijd. In groep 4 regelde mijn moeder dat ik ‘soloapparatuur’ kreeg. De juf zou een klein microfoontje omdoen en ik zou oordopjes indoen, zodat ik haar goed kon horen. Dit kon me helpen met mijn concentratie. Maar de directeur weigerde om mee te werken: ‘Andere kinderen hebben het hier ook prima gered, dus jij redt het ook wel.’ Dit was denk ik de eerste keer dat ik me geïsoleerd en onbegrepen voelde. Uiteindelijk besloten we dat het niet meer ging op deze school; ik ging naar het speciaal onderwijs en hoewel dat eerst moeilijk was, deed het me ook wel goed.”

Eenzaam in een groep

“Rond mijn achtste werd het thuis ineens ‘heel veel’. Een van mijn ouders werd ziek en lag regelmatig in het ziekenhuis, mijn oudere zus was somber en ik had ook problemen met mezelf en kon agressief zijn. Ik werd soms zo boos dat ik dingen deed waar ik ’s avonds ontzettend veel spijt van had. Huilend zat ik op mijn bed. Op een gegeven ging het niet meer thuis. Ik ging op een leefgroep wonen. Dat is een plek waar je met andere kinderen woont en wordt begeleid door volwassenen, de leiding. In eerste instantie was ik daar heel

eenzaam. Ik werd op een groep geplaatst met jongere kinderen, omdat ik te beïnvloedbaar zou zijn om samen te leven met oudere kinderen. En daar zat ik dan: een meisje van tien jaar, weg van huis, zonder leeftijdsgenootjes, dat naar de Teletubbies zat te kijken.”

Ik sla dicht

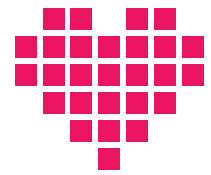
“Ik vond het ook heel moeilijk dat ik een mentor had waar het niet mee klikte. Met je mentor bespreek je alles: daar ga je naartoe als je je rot voelt, als je iets nodig hebt en je bespreekt samen je doelen. Maar wij lagen elkaar niet, dus ik klapte dicht, werd heel boos als hij iets van mij verwachtte en was niet open. ‘Gaat het met je?’ vroeg hij dan. ‘Ja hoor,’ loog ik. Een andere mentor was niet mogelijk. Achteraf denk ik: hoe kan dat? Het is al erg genoeg dat je niet meer thuis kunt wonen; een mentor moet je veilige haven zijn. Als ik wél een mentor had gehad waarmee het klikte, zou het sneller beter zijn gegaan met mij. Ik zou me gehoord voelen, zou eerlijker geweest zijn over hoe het met me ging en ik denk dat ik dan ook eerder terug naar huis had gekund.”

Buitengesloten

“Op de groep heb ik uiteindelijk ook veel geleerd. Ik kan me aanpassen als dat nodig is en weet hoe ik met mijn woede om moet gaan. Het heeft me gemaakt tot wie ik nu ben. Het meest eenzame moment uit mijn leven kwam eigenlijk ook

pas toen ik weer thuis was. Toen ik werd buitengesloten, uitgesloten. Vriendinnetjes bij wie ik altijd over de vloer kwam, wilden me niet meer kennen. En dat terwijl ik zo hard aan mezelf had gewerkt. Toen mijn moeder en ik een keer op straat liepen en ik een vriendinnetje zag, rende ik op haar af. Ik vroeg hoe het met haar was, maar ze negeerde me volledig. Even later sprak mijn moeder de hare aan. Of de meiden toch niet even met elkaar konden kletsen. ‘Wat mijn kind doet, mag ze helemaal zelf weten. Ze hoeft niet te praten als ze niet wil,’ zei die moeder toen. Dat was een stomp in onze magen. Ik ben het daar ook niet mee eens, ze had best mogen zeggen dat ik niet raar of eng was. Daarom denk ik ook dat mensen beter voorgelicht moeten worden, zodat ze weten wat jeugdzorg inhoudt en dat doornormale kinderen ook uit huis kunnen worden geplaatst. Neem mij nou. Ik was geen probleemkind. Ik was gewoon een meisje met problemen en had ze met de juiste hulp opgelost.”

SANDRA IN HUIS NEMEN VOELDE ALS HET **ENIGE GOEDE** OM TE DOEN

Dalyshia (links) en Sandra (rechts)

Dalyshia (16) en Sandra (15) zitten in de jongerenraad van Het Vergeten Kind: The Unforgettables. Dat ze ooit pleegzusjes zouden worden, hadden ze nooit verwacht. Toen Sandra uit huis werd geplaatst greep Pauline, de moeder van Dalyshia, in. Ondanks dat ze het met haar eigen gezin niet makkelijk had, was Sandra meer dan welkom. Zo belangrijk kan het informele netwerk dus zijn. Het redde Sandra. “Hier voel ik me thuis.”

Het is een druilerige woensdagmiddag als Dalyshia en Sandra samen aan een Disney-puzzel van duizend stukjes werken. De regen tikt zacht tegen de ramen en de kopjes thee koelen af. Op de vraag hoe zij elkaar hebben leren kennen, beginnen ze allebei te lachen. Dalyshia: “We waren vijf jaar oud en zagen elkaar op een strandje aan de Waal. We speelden en ik vroeg Sandra of ze mijn beste vriendin wilde zijn. Maar ja, we waren klein en dat soort dingen zeg je als je klein bent. Ik dacht niet dat ik haar nog eens zou zien.” Sandra vervolgt het verhaal: “En toen zagen we elkaar een paar dagen erna gewoon op straat! Dalyshia woonde in de buurt van het strandje en ik was op visite bij mijn oom en tante die daar ook woonden.”

Geen makkelijke jeugd

De meiden hebben allebei geen makkelijke jeugd gehad. Dalyshia's ouders scheidden toen ze zes was en daarna zag ze haar vader nauwelijks. Ook was er vaak niet voldoende geld om bijvoorbeeld op vakantie te gaan en werd Dalyshia op de basisschool gepest. Bij Sandra thuis was het in die tijd ook niet gemakkelijk; de relatie tussen haar vader en moeder verliep erg stroef en toen ze vijf jaar was, gingen zij uit elkaar. Haar moeder zag ze daarna jaren niet en thuis met haar vader werd het niet beter. Op een gegeven moment ging het zelfs zo slecht, dat er werd besloten dat ze uit huis werd geplaatst. Ze ging bij haar oom en tante wonen. “Het enige dat daar positief aan was, was dat ik Dalyshia vaker kon zien.

Want we zijn wel vriendinnen gebleven die jaren. Elke keer als ik op bezoek was bij mijn oom of tante, speelden we samen.” Maar ook bij haar oom en tante voelde Sandra zich niet veilig. Toen ze net veertien was, zag ze geen andere uitweg dan van huis weg te lopen. “Ik kwam op een leefgroep terecht,” vertelt ze.

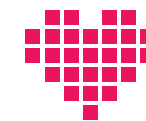
Kom maar bij ons wonen

De Disney-puzzel is inmiddels aan de kant geschoven. We nemen een slokje thee en Dalyshia's moeder, Pauline, komt binnen. Ze schuift ook aan, terwijl Sandra verder vertelt. “Ik heb drie maanden op die groep gewoond en voelde me er zo eenzaam. Het ging echt slecht met me; ik zonderde me af, was 's nachts aan het piekeren en ik huilde veel. Ik was dan ook superblij dat ik in de vakantie een paar dagen bij Dalyshia mocht logeren.” Dalyshia glimlacht. “En toen, na een paar dagen, werden we naar beneden geroepen door mama.” Moeder Pauline vertelt vanaf hier verder: “Het werd duidelijk dat Sandra nergens anders naartoe kon en dat ze op zo'n groep volwassen zou moeten worden. Zonder een warme gezinssituatie; dat konden mijn vriend en ik niet verkroppen. Dus we zeiden: ‘Kom maar bij ons wonen.’” Het maakte Pauline niet uit dat er nu nog een mond bij kwam om te voeden. “Die meiden waren al zo lang vriendinnen, Sandra in huis nemen voelde als het enige goede om te doen. Haar vader gaf toestemming en daarna ging het heel snel. Nu

woont ze hier alweer meer dan een jaar en we zijn er hartstikke blij om. Ondanks dat ze echt weleens ruzie hebben, zien we ze allebei opbloeien.”

Minder eenzaam

Sandra is dankbaar dat ze hier mocht komen wonen. “Ik voel me hier thuis en ben onderdeel van een gezin. Ik heb het gevoel dat ik weer een beetje mezelf aan het worden ben. Dat komt ook echt door Dalyshia: ze is al elf jaar mijn beste vriendin en nu ook mijn zus.” Dalyshia kijkt met natte ogen naar haar pleegzusje. “Dat vind ik heel lief,” zegt ze zachtjes. Met haar normale stem vervolgt ze: “Voor mij is het ook heel fijn dat Sandra hier woont. Ik vind het moeilijk om vrienden te maken en nu woont er gewoon een vriendin bij mij.” Dat moment lachen ze allebei. “Als kleine meisjes droomden we al van zusjes worden,” zegt Dalyshia, “en nu zijn we het gewoon.”

GILLEN IN ACHTBANEN EN GEKKE BEESTEN BEWONDEREN

Al een aantal jaar organiseert Het Vergeten Kind de Heppie Zomertour en Wintertour. Dit zijn dagjes uit naar de leukste pretparken in Nederland voor kwetsbare kinderen samen met hun ouders of begeleiders. Vorig jaar zomer was dat natuurlijk even spannend, maar gelukkig kon de Zomertour gewoon doorgaan. Al hebben we vanwege de RIVM-richtlijnen wel iets minder kinderen mee kunnen nemen. In totaal hebben we toch 1.116 kinderen blij gemaakt! Ze genoten van magische momenten in de Efteling, spectaculaire achtbaanritjes in Walibi, bijzondere beesten in Blijdorp, familieplezier in Drievliet en het Wilde Westen van Slagharen.

De Wintertour op zaterdag 12 december 2020 ging naar de Winter Efteling. Zo'n 750 kinderen konden samen met hun ouders of begeleiders genieten van het winterwonderland in Kaatsheuvel. Ook in 2021 hopen we weer duizenden kinderen onbezorgde dagjes uit cadeau te kunnen doen!

>> LEES MEER OVER DE HEPPIE ZOMER OP PAGINA 32.

DE HEPPIE BOX BRENGT HET HEPPIE-GEVOEL BIJ KINDEREN THUIS

Afgelopen voorjaar gooide het coronavirus flink roet in het eten voor de kinderen die zich hadden verheugd op een Heppie Vakantie of Weekend. Dat vonden wij zo sneu, dat we samen met onze vrijwilligers de koppen bij elkaar hebben gestoken. Daar is de Heppie Box uit geboren! In deze box zitten onder andere spelletjes, knutselspullen en verschillende filmpjes van vrijwilligers die een activiteit uitleggen en voor-doen. Op deze manier konden de kinderen en gezinnen een Heppie-momentje creëren in eigen huis.

De boxen zijn door Heppie-vrijwilligers bij de kinderen en gezinnen thuisgebracht. Natuurlijk werd er op afstand ook een gezellig praatje gemaakt. Het Heppie-gevoel werd op die manier toch overgebracht, zo vertelt ook Rachel, moeder van Fenne (6) en Tygo (10): "Zajust stond er iemand van Het Vergeten Kind aan de deur met pakketjes voor onze kinderen. Wat leuk! Ze waren erg verrast. Ik vind het heel leuk dat jullie aan hen denken. Van alles wat niet door kan gaan, is Heppie het meest gemist. Het is nu even niet anders. Heel erg bedankt voor deze opsteker!"

HEPPIE (T)HUIS GEEFT HET GOEDE VOORBEELD

Het team van vaste medewerkers van Heppie (t)Huis.

Het Vergeten Kind jaagt de politiek en jeugdzorgaanbieders aan om de jeugdhulpverlening te verbeteren. Maar dat is niet het enige wat we doen; we geven ook graag het goede voorbeeld. Dat doen we met het Heppie (t)Huis. Dit is een veilige, stabiele woonplek voor acht kinderen en jongeren die (tijdelijk) niet meer thuis kunnen wonen. Omdat Heppie (t)Huis kinderen uit de buurt opvangt, kunnen ze wél in hun eigen omgeving blijven, vlakbij hun vrienden, hun eigen school en de sportclub. De kinderen maken deel uit van een grote 'hartelijke' familie, bestaande uit een vast team van medewerkers en huishond Douchka. Het is een plek waar ze – ondanks alles wat ze meemakten – zichzelf kunnen zijn.

Het Heppie (t)Huis staat in de gemeente Geldrop-Mierlo, waar ook ons Hotel Heppie te vinden is. Margot Ende, directeur van de stichting: "Heppie (t)Huis laat zien dat het ook anders kan. Wij creëren een plek waar de kinderen telkens dezelfde gezichten zien en langdurig mogen verblijven, waardoor we continuïteit, veiligheid, voorspelbaarheid en zekerheid bieden. En een plek waar een klimaat van aandacht, warmte en liefde heerst. Want dat is tenslotte wat kinderen nodig hebben om zich te ontwikkelen. Wij zijn blij dat de gemeente Geldrop-Mierlo investeert in Heppie (t)Huis en we hopen anderen te inspireren."

OM DE TAFEL MET MINISTER HUGO DE JONGE

Ieder jaar vragen we tijdens De Week van Het Vergeten Kind (29 januari - 4 februari) aandacht voor een urgent thema dat speelt in de jeugdzorg. Vorig jaar stond onze campagneweek in het teken van 'Stop het wisselen van hulpverleners' en hebben we een petitie met 82.561 handtekeningen overhandigd aan minister Hugo de Jonge.

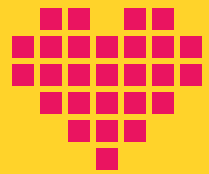
Het is een groot probleem: als je met zoveel verschillende mensen te maken hebt, hoe kun je je dan veilig voelen, hoe kun je je verhaal delen? Dat moet dus echt anders. Maar verandering teweegbrengen in de jeugdzorg is geen makkelijke taak. Daarom is het belangrijk dat Het Vergeten Kind continu blijft hameren op verbeteringen.

Gedurende het afgelopen jaar gingen we samen met leden van onze jongerenraad, The Unforgettables, in gesprek met minister De Jonge van Volksgezondheid, de gezamenlijke gemeenten en de koepelorganisatie van jeugdhulpaanbieders over continuïteit en stabiliteit in de jeugdzorg.

Tijdens een van die gesprekken, op 28 augustus 2020, is afgesproken dat wij samen met The Unforgettables gaan deelnemen aan bijeenkomsten van de zorgregio's. Hier worden de afspraken gemaakt over de kwaliteit van de zorg. Fantastisch dus dat we gaan meepraten, en zo hopelijk de zorg écht gaan verbeteren. Zodat de kinderen die nu in de jeugdzorg zitten, daar daadwerkelijk de positieve effecten van ervaren!

Bekijk de vlog van Unforgettables Annemara en Linda over het gesprek met Minister Hugo de Jonge.

EEN PLEK OM EVEN OP ADEM TE KOMEN

Iedereen heeft af en toe vakantie nodig. Even uit de dagelijkse sleur stappen en nieuwe energie opdoen in een stimulerende of ontspannende omgeving. Als wij dat soms als zo ervaren, kun je je wel voorstellen dat vakantie voor kinderen die thuis in spanning leven of die niet meer thuis kunnen wonen, helemaal noodzakelijk is. Niet alleen even weg uit de sleur, maar even op adem komen en weer kind mogen zijn.

Het Vergeten Kind organiseert sinds 1999 vakanties en weekenden voor kinderen en gezinnen waar de dagelijkse situatie (even) niet stabiel is en voor de nodige spanningen zorgt. Bijvoorbeeld door psychische problemen, grote schulden, verslavingen of onvermogen van ouders. Iets waar kinderen niets aan kunnen doen en alleen maar de dupe van zijn. Een vakantie week of weekend bij Heppie geeft deze kinderen even de tijd om op adem te komen. Hier kunnen ze leuke, ontspannende dingen doen en nieuwe vrienden (leren) maken.

Zeshonderd vrijwilligers, de motor achter de vakanties

Veel kinderen die meegaan op Heppie Vakantie hebben

extra begeleiding nodig. Alle ellende die ze in hun jonge leventje al hebben meegemaakt, laat diepe sporen na. Daardoor vertonen ze soms afwijkend gedrag of hebben ze een achterstand. Daarom is er bij Heppie voor elke drie kinderen een vrijwilliger beschikbaar, zodat de kinderen individueel en intensief begeleid kunnen worden. De vrijwilligers hebben een strenge selectieprocedure en professionele training doorlopen. Vaak zijn ze al werkzaam in het onderwijs of de jeugdhulpverlening, maar soms ook niet. Een combinatie van verschillende achtergronden maakt juist hele creatieve teams die de kinderen hele diverse ervaringen kunnen bieden. Samen bedenken en runnen zij goed geoliede vakanties. Zonder deze

HEPPIE-FACTS

- Deelnemers aan de Heppie Vakanties & Weekendjes geven hun bezoek gemiddeld een 9,6!
- Een vakantie week duurt van maandag t/m vrijdag en vindt plaats in de schoolvakantie. Dus in het voorjaar, in mei, in de zomer of in de herfst.
- Als een kind meegaat naar een Heppie Weekend, gaat het niet één, maar vier weekendjes mee! Je schrijft je namelijk in voor een weekendreeks: één keer per maand, vier maanden lang ga je dan op Heppie Weekend. De weekendjes worden in twee periodes van het jaar georganiseerd: van oktober tot januari en van februari tot mei.
- In 2020 gingen 715 kinderen op Heppie Vakantie, verdeeld over 26 vakanties en acht weekendcycli. Vanwege de coronamaatregelen konden in het voorjaar en in de herfst een aantal vakanties en weekendjes helaas niet doorgaan.
- We zien dat de vakanties de meeste meerwaarde hebben als kinderen vaker kunnen komen. 70% van de kinderen komt vaker naar een Heppie Vakantie.

vijfhonderd kanjers zouden de Heppie Vakanties & Weekenden niet mogelijk zijn!

Nog meer blij kinderen dankzij Hotel Heppie Veluwe

In 2012 openden René en Natasja Froger Hotel Heppie Mierlo, dat we mede dankzij de VriendenLoterij konden bouwen. Hotel Heppie Mierlo is een groot succes en vaak zijn de weekenden en vakanties snel volgeboekt. Hierdoor staan er veel kinderen op de reservelijst, terwijl wij hen ook een fijne tijd willen bieden. Daarom gaan we een tweede Hotel Heppie bouwen, ditmaal op de Veluwe. Vierhouten, waar het hotel komt te staan, is centraal gelegen, waardoor het hotel ook beter bereikbaar is voor kinderen uit het westen en noorden van het land. We gaan het gebouw zo duurzaam en circulair mogelijk bouwen, want ook op die manier willen we een steentje bijdragen aan de toekomst van de volgende generatie.

Inmiddels liggen de ontwerptekeningen klaar en staat het bouwteam in de startblokken. We verwachten in het eerste kwartaal van 2021 te starten met de bouw en hopen een jaar later Hotel Heppie Veluwe te kunnen openen.

Véél meer dan alleen een leuke tijd

Kinderen die vaker mee zijn gegaan met Heppie, geven aan dat Heppie onderdeel van hun leven is geworden. De weekenden waren niet alleen een welkome, maar ook een broodnodige afwisseling op hun gewone leven. Dankzij Heppie

konden ze weer kind zijn, voelden ze zich geaccepteerd om wie ze zijn, in een positieve, stabiele omgeving. De weekenden hebben, doordat de kinderen maandelijks terugkomen, op de lange termijn invloed op hun sociale vaardigheden en zelfvertrouwen. Kinderen geven bijvoorbeeld aan dat ze bij Heppie leerden hoe ze vrienden moeten maken en dat zij dat in hun dagelijkse leven (dus buiten het kamp) toepassen.

Nederland draagt een steentje bij

Afgelopen december zijn RTL en Het Vergeten Kind samen in actie gekomen tijdens LEGO MASTERS Kerstspecial. Het programma werd uitgezonden op 26 december en stond volledig in het teken van de bouw van Hotel Heppie Veluwe. Teams van BN'ers bouwden met LEGO een verdieping van een fantasiehotel, gebaseerd op de tekeningen van kinderen die op Heppie Vakantie zijn geweest. Tijdens de uitzending werd door de interviews met deze kinderen pijnlijk duidelijk waarom deze plek om op adem te komen zo belangrijk is. Daarom hebben we heel Nederland opgeroepen om een steentje bij te dragen aan de bouw van Hotel Heppie. Om de vakanties en weekenden te kunnen blijven aanbieden op deze tweede locatie, blijven we steun nodig hebben van onze trouwe donateurs en partners. Namens de kinderen die zoveel profijt hebben van hun tijd bij Heppie, we zijn iedereen die daaraan bijgedragen heeft bijzonder dankbaar!

Wil jij ook je steentje bijdragen?

Kijk op hetvergetenkind.nl/hotelveluwe wat jij kan doen.

BIJ HEPPIE KON IK ZELFS VRIENDEN MAKEN!

Dalyshia (16) heeft geen makkelijke jeugd gehad, maar gelukkig kon ze vanaf haar elfde mee met Heppie. "Mijn ouders gingen scheiden toen ik zes was en daar was ik heel verdrietig over. Papa zag ik weinig daarna; we bleven thuis wonen bij mama. Ze zorgde goed voor ons, maar we hadden niet veel geld. We konden nooit op vakantie. Toen ik elf was, gebeurde het ergste dat ik tot nu toe heb meegemaakt. Ik werd gepest op school en dat duurde twee jaar. Ik had nog wel een vriendinnetje, maar zij mocht van haar moeder niet meer met me spelen, omdat ze bang was dat zij anders ook gepest zou worden. Ik werd superonzeker en vond het moeilijk

om nog met andere kinderen om te gaan. In datzelfde jaar ging ik ook voor het eerst op Heppie Weekend. Dat was heel fijn. Ik voelde me er meteen thuis en merkte dat iedereen zichzelf mag zijn bij Heppie. Alle kinderen zijn gelijk. Daardoor werd ik minder onzeker en lukt het me zelfs om vrienden te maken. Het hielp me echt. En natuurlijk zijn activiteiten als lasergamen en fotoshoots doen ook heel erg leuk! Nu gaat het weer goed met mij. Ik heb veel zelfvertrouwen gekregen en kan voor mezelf opkomen. Een paar jaar geleden dacht ik niet dat het ooit nog goed zou komen, maar het is toch gebeurd, mede dankzij Heppie. Ik ben heel trots op mezelf!"

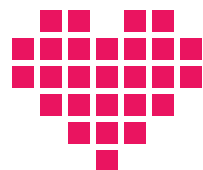

DEZE BEDRIJVEN DRAGEN HUN STEENTJE BIJ AAN HOTEL HEPPIE VELUWE

Koninklijke Dekker Hout levert al het hout dat voor de bouw nodig is, en dat is behoorlijk veel! Dankzij de matrassen en spiraalbodems van Auping zullen de kinderen slapen als een roosje. Geberit levert al het sanitair en doet ook nog eens het leidingwerk. De keukens met bijbehorende apparatuur én al het witgoed worden ter beschikking gesteld door Miele Nederland. Daarnaast hebben Adessium Foundation, VriendenLoterij Prijzenmarathon, PROVADA, Stichting Bon Coeur, Nelson Schoenen en Fleur des Fleurs al hele mooie bedragen gedoneerd om de realisatie van het hotel mogelijk te maken. Wil jij met je bedrijf ook een steentje bijdragen aan de bouw? Iedere donatie, klein of groot, is meer dan welkom! Ga naar hetvergetenkind.nl/bedrijven voor meer informatie.

DEZE NIEUWE PLEK ADEMT ONTSPANNING EN ONBEZONNENHEID

Dit jaar starten we met de bouw van een nieuw Hotel Heppie, zodat we nog meer kwetsbare kinderen de vakantie of het weekend van hun leven kunnen geven. Ambassadeur Natasja Froger kreeg van ons een rondleiding op de plek waar het hotel komt te staan en vertelde waarom de Heppie Vakanties & Weekenden zo'n speciale plek in haar hart innemen.

Zodra het interview van start gaat, begint Natasja enthousiast te vertellen. "Deze nieuwe plek is fantastisch. Ik zie de kinderen al aankomen; de een wordt afgezet door een ouder – of ze komen samen voor een gezinsvakantie – de ander wordt gebracht door een begeleider van de instelling. Nog voor de kinderen bij het hotel zijn, komen ze los van de moeilijkheden uit hun gewone leventje. Langzaam verdwijnt de wereld en zal hun fijne vakantie of gezellige weekend beginnen. Deze plek op de Veluwe ademt ontspanning, vriendelijkheid en onbezonnenheid."

Wat voel jij persoonlijk bij deze nieuwe plek?

"Ik liep rond met een big smile. Het voelt nu al fijn en ik kreeg meteen een soort flashback naar 2009 en ons programma: De Frogers; helemaal Heppie. Dat was een realityshow waarbij wij vier weken hielpen bij de Heppie Vakanties, toen nog op een locatie in Veldhoven. We sliepen in een grote camper op het terrein en deden al het werk dat de vrijwilligers ook doen. Van het koken tot het poetsen, van pleisters plakken tot spelletjes spelen. Ik vond het heel leuk en leerzaam. Het was bijzonder om met mijn eigen ogen te zien wat zo'n weekend of vakantie doet met een kind. Hoe belangrijk het is dat ze even zichzelf kunnen zijn, ongeacht hun stoornis, gedrag of moeilijke thuissituatie. Ze komen echt tot rust, maken plezier, voelen zich even onbezorgd. De bedoeling was dat we na die vier weken – met de steun van de VriendenLoterij – een eerste Hotel Heppie konden bouwen. En dat is gelukt! René heeft voor de bouw zelfs de eerste boom omgezaagd. In 2012 werden de eerste kinderen ontvangen in Hotel Heppie Mierlo en ik ben ontzettend trots dat wij daaraan hebben meegewerkt. Het gevoel dat ik toen had, de blijheid, de kriebels; dat had ik tijdens de rondleiding hier weer."

Hoe belangrijk is het voor kwetsbare kinderen om een plek als Heppie te hebben?

"Heel belangrijk. Elk kind verdient het om even onbezonnen kind te zijn; daarom ben ik ook ambassadeur van Het Vergeten Kind. Bovendien is het voor deze kinderen heel belangrijk om omringd te worden door kinderen die op een bepaalde manier 'hetzelfde' zijn als zij. Ze hebben het allemaal moeilijk op hun eigen manier; maar het zijn natuurlijk gewoon kinderen. Op een Heppie Vakantie krijgen ze de aandacht die ze verdienen, zien ze elkaar en voelen ze dat zij er ook mogen zijn. Ze kunnen vriendjes maken, krijgen zelfvertrouwen. En dat nemen ze ook weer mee naar hun 'gewone' leven."

Is er een kind dat specifiek indruk op je heeft gemaakt in al die jaren?

"O, zoveel kinderen hebben indruk op me gemaakt. Als ik er eentje noem, doe ik een ander tekort. Maar er is wel een verhaal dat me meteen te binnen schiet. Ik weet nog dat een moeder een grote jongen afzette van zestien jaar, die in zijn gedrag nog maar zes jaar was. We raakten aan de praat en ze zei iets dat me ontroerde: 'Soms zou ik willen dat je aan de buitenkant ziet dat mijn zoon niet 'normaal' is, zoals je dat ziet bij kinderen met downsyndroom. Maar omdat hij eruitziet als een reus, wordt hij ook zo behandeld. Alsof hij gewoon zestien jaar is. En dat snapt hij natuurlijk helemaal niet. Maar

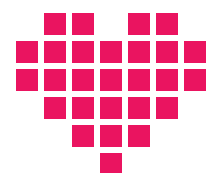
hier bij Heppie kijkt niemand vreemd op van zijn gedrag en voelt hij zich veilig.' Dat zag ik ook de dagen erna. Terwijl de buitenwereld iets heel anders van hem verwachtte, kon hij hier gewoon lekker met LEGO spelen, of op de skelter zitten. Hij kon zichzelf zijn."

Waarom is het zo belangrijk dat dit tweede hotel er komt?

"Omdat het gewoon broodnodig is. Er is niets fijners dan na de zomervakantie in de kring te zitten en te kunnen zeggen dat ook jij op vakantie bent geweest. Dat is de kracht van Hotel Heppie. Misschien zijn er veel zorgen thuis, is er geen geld voor vakantie of misschien woon je niet meer thuis, maar je bent tóch op vakantie geweest. En niet alleen dat weekje of weekendje ertussenuit, maar ook de warmte en de liefde die iets in ze losmaakt, dat gun je elk kind. Je ziet ook – zeker bij kinderen die vaker naar Heppie komen – dat Heppie doorwerkt in het normale leven. Kinderen geloven meer in zichzelf, omdat ze hebben ervaren dat ze er mogen zijn."

Wat wens je alle 'vergeten kinderen' van Nederland toe?

"Dat ze zich nooit meer vergeten voelen. Elk kind mag er zijn; ongeacht waar je wieg gestaan heeft, ongeacht wat je hebt meegemaakt of wat er zich in je hoofd afspeelt. Ik hoop dat we ze allemaal mogen verwelkomen bij een van onze Heppie Hotels!"

LOL, HUMOR EN HET SAMENWERKEN STAAN CENTRAAL

Voor kwetsbare kinderen van zes tot
achttien jaar organiseert

Het Vergeten Kind de Heppie

Vakanties & Weekenden. Hier draait
alles om gezelligheid, onbezorgd

spelen en weer even kind zijn. Het hart

van Heppie zijn de vrijwilligers die

met veel aandacht en warmte, zorg

dragen voor elk individueel kind.

Henk en Vera zijn met veel plezier

vrijwilligers en vertellen graag waarom.

Henk (34), officier bij de Koninklijke Landmacht

“Een paar jaar geleden wilde ik iets anders doen met mijn vrije tijd. Een deel ervan wilde ik graag gebruiken om wat te betekenen voor de maatschappij. Een positieve bijdrage te leveren. Dus ik vroeg me af: wat voor vrijwilligerswerk kan ik doen dat én heel leuk is én heel nuttig? Dan kom je al snel uit bij de Heppie Vakanties & Weekenden. En ik heb er geen dag spijt van gehad!

Er zijn weekenden en vakanties voor verschillende leeftijdsgroepen. Ik ga altijd mee met de tieners. Die doelgroep vind ik heel tof; je kunt echt met elkaar de dialoog aangaan en mijn humor past ook goed bij hen. Ze kunnen het waarderen als ik lekker gek doe en dat vind ik zelf natuurlijk ook leuk. Hier kan het!

Als vrijwilliger ben ik de ene keer begeleider en de andere keer coördinator. Als begeleider ben ik vooral bezig om mijn groepje van drie jongeren een gave week te bezorgen, waarin ze veiligheid ervaren en zichzelf kunnen zijn. Met structuur, gekkigheid en sportiviteit als sleutelwoorden. Als coördinator heb ik de verantwoordelijkheid over het hele kamp. Ik verzorg de planning, zorg dat alles soepel verloopt, dat de jongeren het naar hun zin hebben en dat alle teamleden lekker in hun vel zitten.

Wat ik zo bijzonder vind aan Heppie, is dat de jongeren – die het in hun ‘normale’ leven echt niet makkelijk hebben – zich vanaf dag één op hun gemak voelen bij ons. Dat komt denk ik door de sfeer die we samen neerzetten. Elke kamp staat er namelijk een tof team van vrijwilligers klaar dat intrinsiek gemotiveerd is om deze jongeren de tijd van hun leven te geven. Het is te gek om daar deel van uit te maken.

Vrijwilliger worden bij Heppie Vakanties & Weekenden kan ik iedereen dus aanraden. Lol, humor en het samenwerken staan centraal. Daar kun je toch nooit genoeg van hebben? Je gaat erheen met een glimlach en je komt thuis met een glimlach. Tussendoor zie je de jongeren groeien en opbloeien waar je bij staat. Dat is echt iets unieks.”

Vera (24), basisarts

“Zes jaar geleden, toen ik net achttien was, werd ik Heppie-vrijwilliger. Mijn ouders hebben een gezinshuis waarin ze kwetsbare kinderen opvangen en mijn pleegzusjes gingen elke zomer naar Heppie. Ze kwamen vol vertrouwen en enthousiaste verhalen terug. Dat vond ik zo mooi, dat ik meteen vrijwilliger wilde worden. Maar ik was nog te jong; dus toen ik achttien werd, heb ik me meteen opgegeven.

Het bijzondere van de Heppie Vakanties & Weekenden vind ik dat de kinderen die we opvangen echt weer even met kinderlijke dingen bezig zijn. Terwijl ze het thuis heel lastig hebben, of zelfs niet meer thuis kunnen wonen. Bij Heppie hebben ze even geen zorgen, sterker nog: alles wat ze gemist hebben, kan hier wel. Sporten, schminken, dingen in elkaar spijkeren, trucjes uithalen in de binnenspeeltuin, alles kan!

Samen zorgen we ervoor dat de kinderen zich geborgen en gezien voelen. En dat levert zoveel moois op. Ik denk nu bijvoorbeeld aan een meisje dat afgelopen zomer voor het vierde jaar meeging. Ze komt uit een druk gezin waar

verschillende problemen spelen, waaronder de ziekte van haar alleenstaande moeder. Voor het meisje was het lastig om vrienden te maken, om naar school te gaan, om überhaupt te communiceren. Toen ik haar voor het eerst ontmoette, kon ze zich alleen uiten door te gillen en te schoppen. Na een aantal weekenden ging het al beter. Eerst verdween het schoppen; ze kon zich nog niet uitdrukken maar was wel vrolijk. Daarna zocht ze toenadering; als ze een knuffel wilde, sprong ze op je en kreeg je er per ongeluk een kopstoot bij. Vervolgens ging ze praten, en nu, vele weekenden en vier jaar later... kan ze zeggen wat ze wil en wat ze leuk vindt. Ze heeft zelfs een vriendinnetje gemaakt én gaat weer naar school toe.

Inmiddels begrijp je wel dat ik niets liever in mijn vrije tijd doe dan kinderen bij Heppie begeleiden. Het plezier op de gezichtjes geeft me energie en enorm veel voldoening. Elke keer als ik weer ‘mag’, ben ik ontzettend blij.”

Ook Heppie-vrijwilliger worden?

Als je bij Heppie komt werken als vrijwilliger, houden we zoveel mogelijk rekening met jouw persoonlijke kwaliteiten. Je krijgt van ons een basistraining, zodat je goed voorbereid aan de slag gaat. Hierna ben je klaar om samen met andere vrijwilligers een ontspannen week of weekend te organiseren voor jongeren of kinderen. Meer informatie vind je op www.hetvergetenkind.nl

ZAKELIJKE PARTNERS GUNNEN IEDER KIND EEN WARM THUIS

Onze donateurs en zakelijke partners zijn ontzettend belangrijk. Dankzij hen kunnen we onder andere mooie kindervakanties en weekenden organiseren en kunnen we blijven bonzen op deuren van politici om ervoor te zorgen dat kwetsbare kinderen écht een beter leven krijgen. Zusss en Otolift zijn zakelijke partners die een speciaal plekje in ons hart hebben. Michèle Trilsbeek (brand marketeer Zusss) en Jeroen Wolf (commercieel directeur Otolift) vertellen in twee interviews waarom dat gevoel geheel wederzijds is.

Zusss is een fashion- en lifestylemerk met een groot assortiment. Op meer dan vierhonderd plekken in Nederland en België (en via de website [zusss.nl](https://www.zusss.nl)) wordt hun kleding, tassen en servies verkocht. Allemaal mooie, knusse producten die je huis net wat leuker en gezelliger maken. Zo'n warm thuis, dat gunt Zusss elk mens; elk kind.

Michèle: "Het voelt dan ook vanzelfsprekend dat we een zakelijke partner zijn van Het Vergeten Kind."

Waar staat Zusss voor?

"We zijn een stoer, basic, uniek en een tikkeltje eigenwijs merk en staan bekend om onze teksten op producten. Het zijn teksten die voor troost, herkenning of een lach op het gezicht zorgen. We vinden het fijn om samen te werken aan producten die je huis net iets meer thuis maken. Veel medewerkers van Zusss hebben zelf ook kinderen en zien hun kinderen opgroeien in warme, veilige huizen. Dat dit gevoel niet voor ieder kind in ons land is weggelegd, grijpt ons aan. Gelukkig zet Het Vergeten Kind zich in voor deze kinderen en wij helpen graag mee."

Hoe heeft Zusss Het Vergeten Kind gesteund?

"In 2017 zijn we begonnen met een campagne met elastieken wensbandjes. Van elk verkocht setje wensbandjes doneerden we € 1,- aan Het Vergeten Kind. Dit was zo'n succes dat we dit jaar de campagne herhaald hebben. De kralenarmbandjes 'Het Vergeten Kind' zijn te koop op onze verkooppunten en via onze website. Daarnaast zetten we ons bereik in om Het Vergeten Kind een stem te geven bij onze volgers. Hoe meer awareness er wordt gecreëerd, hoe beter."

Welke projecten van Het Vergeten Kind hebben indruk op jullie gemaakt?

"Veel projecten, maar op nummer 1 staat toch wel de Week van Het Vergeten Kind. Tijdens deze jaarlijks terugkerende week komen kwetsbare kinderen en jongeren zelf aan het woord en wat ze vertellen, is schrijnend. Deze week krijgen de kinderen het podium dat ze verdienen. We kwamen (voor corona) ook altijd langs op de evenementen in de Week, om zelf de verhalen te horen en om met eigen ogen te zien wat voor goeds de stichting allemaal realiseert."

Waarom is het voor Zusss zo belangrijk om Het Vergeten Kind te steunen?

"De kinderen waar Het Vergeten Kind zich voor inzet, worden normaal gesproken in vele gevallen aan hun lot overgelaten. Terwijl het kinderen zijn die we juist niet mogen vergeten. Het is belangrijk dat ze goede begeleiding en hulp krijgen, zodat ook zij een mooie toekomst kunnen opbouwen. Het Vergeten Kind strijdt hiervoor. En in deze strijd heeft Het Vergeten Kind weer organisaties als Zusss nodig die hen ondersteunen. Wij doen dat graag."

Otolift is een familiebedrijf dat trapliften ontwikkelt, produceert én plaatst. Door een traplift kunnen ouderen zo lang mogelijk thuis blijven wonen. Hoewel de doelgroep van Otolift een hele andere is dan die van Het Vergeten Kind, is het toch een logisch partnerschap. Otolift ziet namelijk het belang in van een fijn thuis en de mogelijkheid daar te kunnen blijven. Jeroen Wolf: “Natuurlijk steunen we dus Het Vergeten Kind, een stichting die zich inzet voor kinderen die geen veilig thuis hebben.”

Tjiska, medewerker van Het Vergeten Kind, ontvangt een donatie van € 26.840,- van Jeroen Wolf

Waar staat Otolift voor?

“We zijn een familiebedrijf dat al 129 jaar bestaat; de vierde generatie staat op dit moment aan het roer. We vinden het belangrijk dat ouderen zo lang als ze willen zelfstandig thuis kunnen wonen en produceren daarom trapliften (otolift.nl). Omdat we een echt familiebedrijf zijn, is het niet meer dan normaal dat maatschappelijke betrokkenheid bij ons hoog in het vaandel staat. We dragen goede doelen, lokale verenigingen en bijzondere initiatieven een warm hart toe en dragen hierin graag bij. Zo hebben we ons lange tijd voor KiKa ingezet; en nu doen we dat ook voor Het Vergeten Kind.”

Hoe is de samenwerking met Het Vergeten Kind ontstaan?

“Eigenlijk toen we twee jaar geleden een spotje van Het Vergeten Kind op televisie zagen. Toen dachten we: Ja, voor die kwetsbare kinderen willen we ons inzetten! Het is schrijnend dat kinderen het thuis zo moeilijk hebben of dat ze helemaal niet meer thuis kunnen wonen. En dat terwijl kinderen de toekomst hebben; ze moeten spelen en zich ontwikkelen. Sinds dat spotje steunen we de stichting, nu vooral nog financieel.”

Wat gebeurt er met jullie steun?

“Die wordt ingezet om de Heppie Vakanties & Weekenden mogelijk te maken en om mooie activiteiten voor kwetsbare kinderen te organiseren. Deze kinderen hebben vaak niet eens een plekje om thuis te noemen, laat staan dat ze gezellig naar de Efteling kunnen of op vakantie gaan. Het Vergeten Kind regelt wel dat leuke dagje uit of die minivakantie; het is fantastisch dat wij daaraan bijdragen.”

Hoe ziet jullie toekomstige samenwerking eruit?

“Nu hebben we veelal financieel gesteund, maar het is de bedoeling dat we meer gaan betekenen. We willen inzamelingsacties doen, ons bereik inzetten om meer bekendheid voor Het Vergeten Kind te vergaren én we hopen zelf ook de handen uit de mouwen te steken. Dat laatste is trouwens al aan het gebeuren. Vorige week kwam er een collega naar me toe nadat ze de interne mailing had gelezen waarin ook Het Vergeten Kind ter sprake kwam. ‘Ik heb me aangemeld als vrijwilliger!’ zei ze enthousiast. Dat vond ik te gek en dat is precies wat we willen.”

HET IS **FANTASTISCH** DAT WE BIJDRAGEN AAN EEN **MINIVAKANTIE**

VERTEL EENS, WAAROM BEN JIJ DONATEUR?

Wij zijn ontzettend dankbaar dat mensen zoals jij ons werk voor kwetsbare kinderen in Nederland steunen met een regelmatige bijdrage. Omdat we benieuwd zijn waarom jullie donateur zijn, hebben we dat via Instagram en Facebook aan jullie gevraagd. En dit zijn een aantal van jullie hartverwarmende antwoorden...

“Het gaat me aan het ❤️ dat het helaas niet vanzelfsprekend is dat een kind in een liefdevolle en veilige omgeving opgroeit. Ieder kind heeft recht op een warm nest, liefde en aandacht en kansen op een mooie toekomst. Jullie doen mooi werk!” 🙌
Marlies Muller (51), Rotterdam

“Voor ‘Stop het wisselen van hulpverleners’ is oprecht aandacht nodig! Ik hoop dat Het Vergeten Kind zich hiervoor blijft inzetten. Kinderen mogen nooit vergeten worden, zij hebben recht op de beste zorg die voorhanden is. Blijf opkomen voor kinderen waar anderen dat niet doen! En laat jullie harten spreken. Want alleen het hart reageert zuiver.”
Cristina Doldersum (50), Doetinchem

“Ik gun elk alle kinderen een warme, liefdevolle en veilige start in het leven. Waarin zelfvertrouwen wordt opgebouwd, ze voelen dat ze er mogen zijn en van ze gehouden wordt. Soms niet in het gezin, maar zeker door de vrijwilligers van Het Vergeten Kind! 💕 Ik zou elk kind dat het moeilijk heeft wel een knuffel willen geven.” 🙌
Liska van Till (49), De Lier

“Ik weet hoe het voelt als er als kind weinig naar je omgekeken wordt, ieder kind verdient liefde en aandacht. Ik werk als vrijwilliger in een kringloopwinkel die Het Vergeten Kind als goed doel heeft.”
John Meerman (49), Delfzijl

“Ik steun Het Vergeten Kind, omdat ik eigenaar ben van twee gezinshuizen. Mijn hart gaat uit naar The Unforgettables, omdat zij zo goed kunnen uitleggen wat ze hebben gemist en waar ze juist iets aan hebben gehad. Hierdoor kunnen wij ons werk beter doen en kunnen we ook duidelijker aan de politiek en instanties vertellen wat we nodig hebben om het juiste te doen voor onze kanjers...❤️”
Monique de Haan (52), Gezinshuizen 't Slothof, Langezwaag

“Ik ben zelf een ‘vergeten kind’. Ik kon mezelf vroeger niet helpen en deze stichting bestond toen helaas nog niet. Nu ik volwassen ben wel. En daarom wil ik andere kinderen op deze manier steunen, zodat zij positieve ervaringen opdoen in het leven en steun bij elkaar en anderen vinden. Daarom vind ik al jullie projecten mooi, maar vooral The Unforgettables!” ❤️
Willeke de Vink (68), Hilversum

“Elk kind moet in een hartje worden geplaatst en niet in een hokje.” ❤️❤️
Yvonne van den Beld (57), pleegouder, Zwolle

“Wij steunen het vergeten kind 🙌 ... omdat geen enkel kind vergeten mag worden ... en elk kind waar ook ter wereld geluk 🍀 en een liefdevol ❤️ huis verdient.” 🙌🙌
Fardo van der Tuin (49), Leeuwarden

Tamika en haar slak Toast

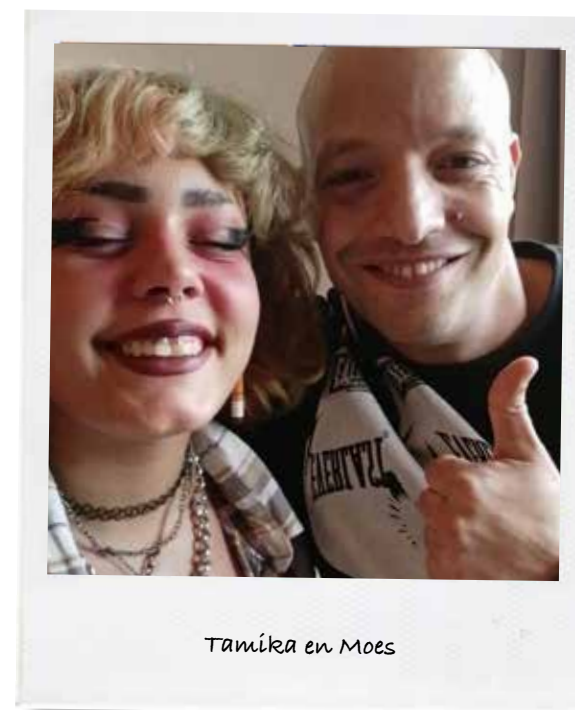
OP DEZE GROEP VOEL IK ME ECHT THUIS

Tamika (17) zit in The Unforgettables; de jongerenraad van Het Vergeten Kind. Ze weet als geen ander hoe het is om op te groeien in een lastige thuissituatie en is op haar vijftiende vrijwillig uit huis geplaatst. Tamika zag verschillende opvanglocaties en is pas weer verhuisd. Met zelfgemaakte foto's laat ze ons haar nieuwe plek zien.

“Dit is mijn derde groep sinds ik op mijn vijftiende uit huis ben geplaatst. Hiervoor heb ik op twee behandelgroepen gezeten; een behandelgroep is een plek waar je woont met andere kinderen en iedereen krijgt daar ook hulp of therapie. Op zo'n groep werken begeleiders; die zorgen ervoor dat de dagen goed verlopen. Dat je je een beetje goed voelt, dat je met iemand kunt kletsen, dat we samen eten, onze taken doen en onze afspraken nakomen.”

Vrijwillig uit huis geplaatst

“Ik heb geen makkelijke jeugd gehad; er zijn een hoop verdrietige dingen gebeurd die ervoor zorgden dat het niet goed ging met mijn moeder en ook niet met mij. Toen ik nog thuis woonde, kregen we begeleiding en hulp van jeugdzorg, maar er waren alsnog te veel spanningen. Dus op mijn vijftiende werd ik vrijwillig uit huis geplaatst. Dat was best moeilijk, want net als ieder kind wilde ik gewoon opgroeien in een gezin waar het leuk en gezellig is, maar dat was niet mogelijk voor mij. Dus ik ben blij met deze optie. Nadat ik twee jaar hard aan mezelf heb gewerkt, was ik klaar voor de volgende stap. Nu woon ik in een beschermde woongroep waar ik leer zelfstandig te worden, zodat ik over een tijdje op mezelf kan wonen.”

Tamika en Moes

Echt een eigen plek

“De behandelgroepen waar ik eerst woonde, stonden altijd op een afgeschermd terrein. Deze woongroep niet; het is een normaal rijtjeshuis, dat in een normale wijk staat. Waar ik ook héél blij mee ben, is dat ik mijn kamer zelf mocht inrichten. Op de vorige groepen stond er al een bed, een kast en een bureau en die mocht ik niet weghalen. Dat kan bijna nergens in de jeugdzorg trouwens. Ik kon wel leuke posters op de muur plakken, maar het voelde toch niet als mijn kamer. Dat zorgde ervoor dat ik mijn kamer vermeed, ik wilde er eigenlijk niet zijn. Maar nu is mijn kamer echt he-le-maal van mij! Alles heb ik zelf uitgekozen en ik vind het nu heel fijn om op mijn kamer te chillen, een filmpje te kijken in bed of te knuffelen met mijn supergrote knuffelbeer Henry. Hier voel ik me echt thuis.”

Begeleider Mous

“Mijn mentor is Mous, een hele fijne en vrolijke begeleider. Dat vind ik extra bijzonder, omdat ik het vroeger altijd moeilijk vond om mannelijke begeleiders te hebben. Maar met Mous klikte het meteen en voelde ik me veilig. Ik kan goed met hem praten, grapjes maken en we doen allebei aan vechtsport, dat is ook heel tof.”

Reuzenslak Toast

“Tijdens de coronaquarantaine had ik echt een fixatie op slakken; waarom weet ik ook niet. Ik woonde toen nog op de

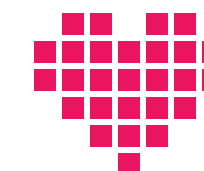

Knuffelbeer Henry

behandelgroep en een van de begeleiders nam een slak mee uit haar tuin. Ik denk omdat ik dan misschien zou ophouden met praten over slakken, haha! Maar ik ben nooit meer opgehouden. Die slak noemde ik Speedy en inmiddels heb ik drie slakken. Op de foto zie je mijn Afrikaanse reuzenslak Toast. Het zijn fijne huisdieren, ze zijn heel chill, doen alles rustig aan. Als ik gestrest ben en ik zo'n slak heel langzaam door z'n kooi zie gaan, word ik daar zelf ook rustig van.”

Toekomst

“Ik voel me goed op deze groep. Het is gezellig, ik heb fijne huisgenoten, we koken en kletsen samen, maar er wordt ook van me verwacht dat ik veel dingen zelf regel. Dat is fijn, want uiteindelijk wil ik graag op mezelf wonen. En mijn rijbewijs halen! Als ik klaar ben met studeren, hoop ik dat ik in de jeugdzorg kan werken. Het liefst als begeleider op een pubergroep. Door alles wat ik zelf heb meegemaakt, zal ik ze goed kunnen begrijpen en kunnen helpen.”

TOCH EEN **GLIMLACH**; OOK IN DE **LOCKDOWN!**

Dat de coronamaatregelen een enorme impact hadden op het hele land weten we allemaal. Omdat wij ons hard maken voor kinderen die opgroeien in een moeilijke thuissituatie en kinderen die niet meer thuis kunnen wonen, waren zij natuurlijk onze eerste prioriteit. Toen de lockdown van kracht was, hadden ze onze hulp meer dan ooit nodig. En wij waren er om toch een glimlach op de gezichten te toveren.

Plotsklaps viel het veilige netwerk weg van kinderen die thuis al in de knel zaten. Ze konden niet meer naar school, met vriendjes afspreken of naar hun sportclub. De verveling sloeg toe en de spanningen thuis liepen steeds hoger op. In kwetsbare gezinnen en omgevingen waar er problemen spelen als verslaving, armoede en psychische problemen, was het 'opgesloten zijn' extra moeilijk. Zo moeilijk dat het voor veel van deze ouders niet mogelijk was om hun kinderen te helpen bij het thuis leren of ontspannen. De opvanglocaties waar veel kwetsbare kinderen wonen, stonden ook onder druk. Naast hun normale werk kregen hulpverleners de taak juf en te meester spelen en moesten ze de kinderen extra opvangen, opvrolijken en ondersteunen bij verveling of verdriet door de lockdown.

Het Vergeten Kind heeft toen direct de handen ineengeslagen met Stichting Kinderpostzegels en de Augeo Foundation. Door samen het 'Crisisfonds voor kwetsbare kinderen thuis' op te richten. Dankzij dit fonds hebben we bijna 35.000 kinderen vermaak en afleiding kunnen bieden toen ze geen kant op konden. Hulpverleners deden een aanvraag om kinderen te helpen aan spullen die nu nodig waren om thuis te leren (zoals een koptelefoon of schriften), om ontspanning te zoeken (zoals spelmaterial voor binnen of buiten) of om online contact te hebben met leeftijdsgenootjes (zoals een eenvoudige mobiele telefoon).

Het Crisisfonds ontving dagelijks hartverwarmende reacties, zoals deze van een jeugdhulpverlener: "De kinderen waren het er unaniem over eens dat het een duikelrek voor in de tuin moest worden!" Een kind vertelde: "Als mijn hoofd vol zit, kan ik heerlijk ondersteboven hangen en zo mijn hoofd weer leeg laten lopen..."

Toch nog een Heppie zomer!

Het was even spannend, maar gelukkig kregen we in mei groen licht: onze Heppie Vakanties en de Heppie Zomertour mochten in de zomermaanden gewoon doorgaan! Een vakantie of uitje zit er voor kinderen die opgroeien in een moeilijke thuissituatie of opvanglocatie vaak niet in. Zeker in de lange, lege zomermaanden kunnen ze vaak niet ontsnappen aan de problemen thuis of de verveling van hun leven op de opvang. De Heppie Zomertour en Heppie Vakanties & Weekenden zijn dan ook activiteiten waar de kinderen maandenlang naar uitkijken. De activiteiten staan in het teken van lol trappen, vrienden maken en even alle zorgen

opzijzetten. Het is belangrijk dat ook deze kinderen even kind kunnen zijn. Want positieve herinneringen geven veerkracht om het dagelijks leven weer aan te kunnen.

Door de maatregelen hebben we wel wat aanpassingen moeten doen. Zo mochten er minder kinderen mee op Heppie Vakantie en ook bij de Zomertour konden we niet zo veel kinderen meenemen als anders. Desondanks hebben we 441 kinderen een onvergetelijke tijd kunnen bieden met een Heppie Vakantie en zijn er 1.104 kinderen meegeweest op Zomertour!

Deze onvergetelijke zomerdagen kunnen wij enkel en alleen organiseren dankzij de steun van onze donateurs, zakelijke partners, het Crisisfonds voor kwetsbare kinderen thuis en uiteraard de parken die tegen zeer gereduceerde tarieven en in veel gevallen kosteloos meewerken. Daar zijn wij hen heel erg dankbaar voor, want ook zij hadden een zwaar jaar door de coronamaatregelen.

VIER TIPS OM NOG MEER TE DOEN

Iedereen die bij Het Vergeten Kind werkt, doet dat met heel veel liefde. We vinden dat ieder kind in Nederland het verdient om veilig en stabiel op te groeien. We zijn er dan ook ontzettend trots op dat ons werk gesteund wordt door onze donateurs en zakelijke partners. Ook zij hebben een groot hart voor de vergeten kinderen van Nederland.

Voor het werk dat wij verrichten, ontvangen wij geen subsidies van de overheid. Daarom zijn we volledig afhankelijk van giften.

Steun jij ons al regelmatig met een bijdrage en wil je misschien meer doen? Of zou je ons wel willen steunen, maar heb je daar de middelen even niet voor? Dan zijn er nog andere manieren om je steentje bij te dragen!

START EEN ACTIE

Er zijn eindeloos veel manieren te bedenken waarop je geld in kunt zamelen. Organiseer een sponsorloop, verzamel lege flessen, bak koekjes of verkoop zelfgemaakte armbandjes. Op ons actieplatform vind je heel veel inspiratie, maar voel je vrij om zelf creatief te zijn! Het maakt niet uit wat je doet, want elke actie, groot of klein, is voor ons waardevol. Op het actieplatform maak je heel gemakkelijk een eigen actiepagina aan. Deel die vervolgens met al je vrienden, kennissen, familie en collega's. Als zij jou actie steunen, kunnen ze dat meteen op jouw pagina doen. Zo heb jij er geen omkijken naar, behalve dat je natuurlijk de teller richting je streefbedrag in de gaten houdt. Zet 'm op! Start jouw actie op hetvergetenkind.nl/actie

JARIG? VRAAG JE FACEBOOK-VRIENDEN OM TE DONEREN

Je kent het wel: als je jarig bent, stroomt je timeline op Facebook vol met felicitaties van familie, vrienden en vage bekenden. Superleuk natuurlijk! Jouw verjaardag kan meteen een mooie gelegenheid zijn om aandacht te vragen voor iets wat jij heel belangrijk vindt. Bijvoorbeeld de vergeten kinderen van Nederland. Via Facebook kun je heel gemakkelijk een inzamelingsactie starten. Klik op 'Inzamelingsactie' en selecteer Het Vergeten Kind. Een mooi verjaardagscadeau van jou voor kwetsbare kinderen! Meer informatie vind je op hetvergetenkind.nl/facebook

VERKOOP JE SPULLEN EN DONEER!

Regelmatig krijgen wij de vraag of wij knuffels, speelgoed, kleding of andere goederen kunnen gebruiken. We vinden het natuurlijk superattent dat er aan ons gedacht wordt! Alleen zijn wij er als stichting niet op ingericht om deze goederen zelf in ontvangst te nemen, op te slaan en te verspreiden. Onze tip: verkoop je spullen en doneer de opbrengst aan Het Vergeten Kind!

GEEF JE KERST- OF JUBILEUMGESCHENK DOOR

Krijg jij ieder jaar in december een kerstgeschenk van je werkgever? Grote kans dat je er ook voor kunt kiezen om je cadeau te schenken aan een goed doel. Ook bij een jubileum of afscheid is er vaak de mogelijkheid om een gift te doen. De vergeten kinderen van Nederland zouden je heel erg dankbaar zijn als je dan aan hen denkt. En wij natuurlijk ook!

WAT DOET HET VERGETEN KIND?

Wij zetten ons in voor kinderen in Nederland die het moeilijk hebben, omdat er thuis veel problemen zijn. Soms is de situatie zo ernstig dat ze niet meer bij hun ouders wonen. Ons doel is dat al deze kinderen zich gehoord en gezien voelen, dat ze op een veilige en stabiele plek (komen te) wonen en zich positief kunnen ontwikkelen. Zodat ze hun eigen plek vinden in de maatschappij. Om dat te realiseren, werken we met twee pijlers.

Pijler 1: Gewoon kind zijn.

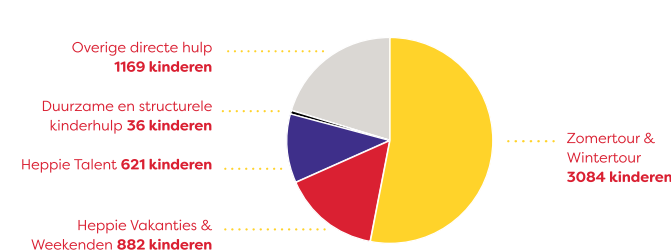
De programma's in deze pijler zorgen ervoor dat kinderen fijne dingen beleven waarbij ze 'gewoon' kind kunnen zijn. Op die manier kunnen angst en zorgen plaatsmaken voor plezier maken en zelfvertrouwen, kunnen kinderen vriendschappen sluiten, maken ze fijne herinneringen en ontstaat het gevoel dat ze meedoen. Dat doen we bijvoorbeeld met de Heppie Vakanties & Weekenden en de Heppie Zomer- en Wintertour. Activiteiten waarbij kinderen positieve aandacht krijgen en kunnen opbloeien.

Pijler 2: Een veilig en stabiel thuis voor ieder kind.

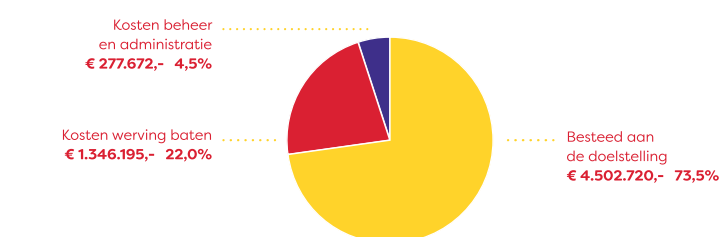
We richten ons ook op het duurzaam en structureel verbeteren van de situatie van kwetsbare kinderen in ons land. Kinderen die met jeugdzorg in aanraking komen, lopen veelal tegen problemen aan waarvan hun situatie niet verbetert. Daarom stellen wij jaarlijks tijdens de Week van Het Vergeten Kind zo'n probleem aan de kaak. Zoals het vele doorverhuizen waar uit huis geplaatste kinderen de dupe van zijn. Want als een kind al niet meer thuis kan wonen, heeft het één stabiele en veilige

plek nodig waar het mag blijven. Om ervoor te zorgen dat er echt iets verandert, blijven we continu in gesprek met de politiek en jeugdhulpaanbieders. En vechten we door voor de kinderen in de jeugdzorg, net zolang totdat ook zij fijn en veilig kunnen opgroeien.

Al deze programma's kunnen we alleen realiseren met professionele en enthousiaste medewerkers en een efficiënte organisatie. Het Vergeten Kind heeft een ANBI-status en we volgen de richtlijnen en voorwaarden van het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF). Dit houdt in dat we aan strenge kwaliteitseisen voldoen en transparant zijn over onze financiële gegevens. Zo streven we ernaar om circa 75% van onze inkomsten te besteden aan onze doelstellingen. Meer informatie over onze doelstellingen, inkomsten en onze activiteiten is terug te vinden in ons jaarverslag (hetvergetenkind.nl/jaarverslag). In onderstaande diagrammen is te zien hoeveel kinderen we in 2019 met onze programma's bereikt hebben en wat onze bestedingen waren.

Aantal kinderen die we in 2019 directe hulp hebben geboden

Bestedingen van Het Vergeten Kind in 2019

Het is misschien niet leuk, maar wel belangrijk om na te denken over wat er gebeurt na je overlijden. Omdat je je nabestaanden niet met kopzorgen wilt opzadelen, omdat je je zaken goed geregeld wilt hebben én omdat je daarmee zelfs anderen kunt helpen. Bijvoorbeeld de kwetsbare kinderen in Nederland.

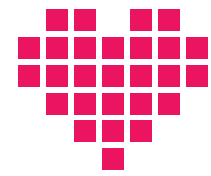
Na je overlijden anderen helpen, is natuurlijk iets heel moois. Als je Het Vergeten Kind in je testament zet, krijgen toekomstige generaties de kans om veilig en liefdevol op te groeien. Een van de mensen die Het Vergeten Kind erfgenaam heeft gemaakt, is Ronald Provoost. "Natuurlijk hoop ik dat ik nog heel lang blijf leven, maar toch heb ik mijn testament al keurig klaarliggen. De keuze voor Het Vergeten Kind was niet moeilijk. Ik ben al heel lang betrokken bij de stichting, als bestuurslid, interim-directeur en in de raad van toezicht. Er zijn in de afgelopen jaren heel veel momenten geweest dat ik even moest slikken als ik zag waar de kinderen mee te dealen hadden. Maar ook als ik de impact van het werk van de stichting zag."

Ik gun iedereen liefde en warmte

"Het vaderschap maakte de beslissing om Het Vergeten Kind erfgenaam te maken nog makkelijker. Toen ik vader werd, ging ik met andere ogen naar de wereld kijken. Door de kansen die mijn kinderen kregen, werd ik me bewust van het gebrek daaraan voor kwetsbare kinderen. Zelf kom ik uit een liefdevol en warm gezin. Daardoor heb ik een zelfvertrouwen opgebouwd waar ik de rest van mijn leven plezier van heb. Dat gun ik iedereen. Op dit moment, en ook na mijn overlijden."

Onvergetelijk magazine

Wil je meer informatie over nalaten aan Het Vergeten Kind? Vraag dan gratis het magazine Onvergetelijk aan, vol informatie, mooie verhalen en interviews. Kijk op hetvergetenkind.nl/testament

MAAK **GEBRUIK** VAN JE **BELASTINGVOORDEEL**

Wist je dat je als donateur kunt profiteren van belastingvoordeel? Dat is fijn voor jou, maar natuurlijk ook heel fijn voor ons en de kwetsbare kinderen die je helpt. Je kunt op twee manieren schenken met belastingvoordeel: met een eenmalige gift of een periodieke schenking.

Voor eenmalige giften geldt een drempelbedrag en een minimum om te voldoen aan de eisen voor belastingaftrek. Een periodieke schenking is volledig aftrekbaar en hier geldt geen drempelbedrag. Je verdeelt je gift in dat geval over vijf jaar, dat leggen we vast in een contract. Dat kan heel gemakkelijk online en je hoeft er niet voor naar een notaris. Voor ons is je meerjarige steun heel prettig, want dan kunnen wij onze programma's vooruit plannen en zo meer kwetsbare kinderen helpen!

Periodiek schenken, hoe werkt dat dan?

We geven je een voorbeeld: Janneke wil € 600,- geven aan Het Vergeten Kind, maar ze twijfelt tussen een eenmalige gift of periodieke schenking. Als Janneke de gift van € 600,- opdeelt in vijf jaarlijkse giften van elk € 120,-, kan zij in vijf jaar tijd € 600,- aftrekken. Tenminste, als zij de gift op de juiste manier vastlegt. Janneke is dan verplicht vijf jaar lang te schenken. Dat vindt zij niet erg, want als zij die € 600,- in één keer doneert, kan zij dat tenslotte ook niet meer terugdraaien. Omdat Janneke € 50.000,- per jaar verdient, bespaart zij uiteindelijk 38,1% van het aftrekbaar bedrag. In dit voorbeeld is dat € 229,-.

Wil je hier meer over weten of ben je benieuwd welk belastingvoordeel voor jouw situatie geldt? Op hetvergetenkind.nl/schenken vind je alle informatie die je nodig hebt.

EEN 'BIG THANK YOU' AAN

AL ONZE AMBASSADEURS EN VRIENDEN DIE ONZE MISSIE VERSPREIDEN EN SAMEN MET ONS MET HART EN ZIEL STRIJDEN VOOR EEN BETERE TOEKOMST VOOR VERGETEN KINDEREN.

ANGELA SCHIJF • BABETTE VAN VEEN • JAMAI LOMAN • JOHNNY DE MOL • JUVAT WESTENDORP • NATASJA FROGER • SAAR KONINGSBERGER

BEAU VAN ERVEN DORENS • DOLORIS LEEUWIN • FRANCIS BEUKEVELD • GLEN FARIA • JANDINO ASPORAAT • JÖRGEN RAYMANN • WENDY VAN DIJK • WILLEKE ALBERTI

GROTE DANK AAN ALLE VRIJWILLIGERS DIE ONZE ACTIVITEITEN, VAKANTIES EN WEEKENDEN MOGELIJK MAKEN. EN EXTRA VEEL DANK AAN IEDEREEN DIE HEEFT MEEGEWERKT AAN DE ARTIKELEN.

Maar bovenal een grote 'big thank you' aan onze jongerenraad, onze jongerenambassadeurs.

THE UNFORGETTABLES

AMKE • ANNEMARA • COREY • DALYSHIA • DANISHA • DEBORAH • DESTINY • DJENÉVA • DYLAN • EVI • FEMIA • FIORENZA • JOYCE • JULES • KENLEY • KIRSTEN • LARISSA • LATISHA • LAURA • LINDA • MELANIE • MILAN • NIKKI • ROMEE • ROSHENTELI • ROWENA • SANDRA • SOHAIL • TAMIKA • THIERRY • VANESSA

Wie anders kan beter verwoorden hoe het is om op te groeien in een moeilijke thuissituatie of om in een leefgroep te wonen dan de jongeren van The Unforgettables? We zijn ontzettend dankbaar en trots dat jullie je stem willen laten horen. Dat jullie je verhaal willen delen met heel Nederland en iedereen laten weten wat beter kan en moet. Samen strijden we voor een betere jeugdzorg voor alle kwetsbare kinderen die na jullie komen. Duizend maal dank voor jullie inzet!

PRODUCER Paulien van Dooremalen

TEKSTREDACTIE Lianne Collignon, Marjolijn Heemskerk, Debby Jägers, Dorthe Dol, Yfke van der Ploeg

BEELDREDACTIE Anne van Putten

EINDREDACTIE Daphne Schreuder

FOTOGRAFIE Hans Verleur, Robert van Ginkel, Bastiaan van Musscher

VORMGEVING Angeliek Vermonden

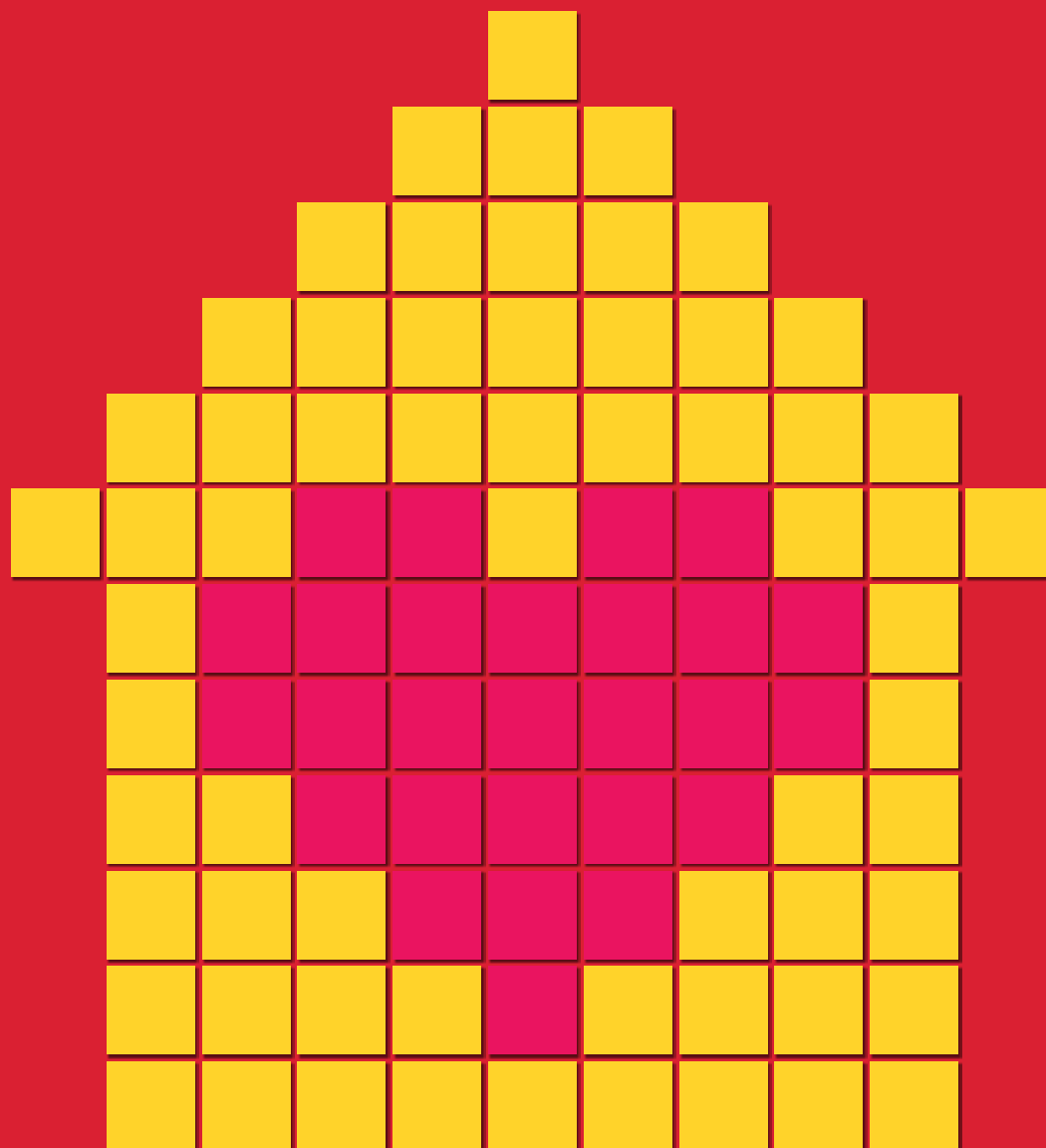
DRUK Drukwerkfabriek

Een magazine maken tijdens een pandemie is niet gemakkelijk. Daarom hebben we voornamelijk gebruik gemaakt van archiefbeelden. Bij het maken van nieuwe foto's en bij de interviews hebben we uiteraard de maatregelen van het RIVM opgevolgd.

MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR:

MAAK JE HART VOOR VERGETEN KINDEREN IN SOCIAAL ISOLEMENT

Kijk wat jij kunt doen op hetvergetenkind.nl

Wij voeren campagne van 25 januari tot 12 februari 2021

HET
VERGETEN
Kind